

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ *

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΧΩΡΟΥΝΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΜΥΛΩΝΑ

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας, ἀγαπητὸς συνάδελφος κ. Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος, εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἔδωσε λαμπρὰν καὶ πλήρη εἰκόνα τῶν ὄσων ἡ Ἀκαδημία ἐπετέλεσε κατὰ τὸ ἔτος 1980. Εἰς τὴν λογοδοσίαν του ἐκείνην, ἀφοῦ τὸν εὐχαριστήσω θερμῶς δι' ὅσα ἐπετέλεσε καὶ ἐνέπνευσε, θὰ προσθέσω ὀλίγα τιὰ, τὰ ὁποῖα νομίζω ἀπαραίτητα.

Ἀποβλέπων πρὸς τὴν ζωὴν, ἐπιθυμῶ καὶ πάλιν νὰ καλωσορίσω εἰς τὸν κύκλον μας τοὺς νέους Ἀκαδημαῖκους καὶ νὰ τοὺς εὐχηθῶ ὑγείαν, καλὴν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν σταδιοδρομίαν καὶ συνέχισιν τοῦ πολυτίμου ἔργου πὸν ἐπετέλεσαν καὶ ἐπιτελοῦν. Μὲ χαρὰν ὑπεδέχθημεν, ὡς ἄλλον Κικωνῆτον, εἰς τὴν ἔδραν του τὸν ἀγαπητὸν συνάδελφον κ. Κωνσταντῖνον Τσάτσον, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐλάμπρυνε τὸν Προεδρικὸν τῆς Πατρίδος θῶκον ἐπὶ πενταετίαν καὶ ἐδημιούργησεν ὑπόδειγμα ἐκτελέσεως ὑψίστων καθηκόντων μὲ σεμνότητα καὶ πληρότητα ἀσυνήθη, ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ἔδρανόν του τῆς Ἀκαδημίας διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν λαμπρὰν του συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς.

Ἀποβλέπων πρὸς τὴν αἰωνιότητα, μνημονεύω τρεῖς πολυτίμους συνεργάτας, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὸ 1980 ἔκλεισαν τὸν κύκλον τῆς ζωῆς καὶ ἠξιώθησαν τῆς Ἀθανασίας: τὸν Ἰωάννην Τρικκαλινόν, τὸν Λεωνίδα Ζέρβαν, τὸν Νικόλαον Ρουσόπουλον. Ἐπὶ 33 ὅλα ἔτη ὁ πρῶτος ὑπηρέτησεν ὀλοφύχως τὴν Ἀκαδημίαν, ἐπὶ 23 ἔτη ὁ δεῦτερος κατέστη στυλοβάτης τοῦ Ἰδρύματος καὶ τέλος ὁ τρίτος μὲ τὴν

* Συνεδρία τῆς 15 Ἰανουαρίου 1981.

μειλιχίότητα τοῦ χαρακτηῆρός του ἐπὶ ἑπταετίαν συνέβαλλεν εἰς τὸ ἔργον μας. Αἰωνία ἢ μνήμη τῶν πιστῶν αὐτῶν ἱεροφαντῶν τῆς Ἐπιστήμης.

Τὸ 1979 ὑπῆρξε μοιραῖον διὰ τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὴν ὀλομέλειάν της. Καθῆκον πρωταρχικὸν ἐθεωρήθη ἢ κατὰ τὸ 1980 συμπλήρωσις ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων ἑδρῶν τὰς ὁποίας ὁ θάνατος ἐκένωσεν. Οὕτω κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους προεκηρύχθησαν 12 ἑδραι, πραγματικὸς ἄθλος διὰ τὸν περιορισμένον ἀριθμὸν τῶν μελῶν μας. Ἐκ τούτων ἕξ εἶχον θετικὰ ἀποτελέσματα: ἕξ ἑδραι ἐπληρώθησαν μὲ ἀξιόους ἐπιστήμονας. Δύο προσπάθειαι ἔμειναν ἄγονοι καὶ τέσσαρες ἀκόμη προκηρυχθεῖσαι ἑδραι ἐλπίζω ὅτι θὰ πληρωθοῦν συντόμως. Εἶναι ἐνθαρρυντικὸν τὸ ὅτι ἐπιστήμονες σπουδαῖοι καὶ μὲ διεθνή φήμην προσέρχονται ὡς ὑποψήφιοι εἰς τὰς τάξεις τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, ἐλπίζω δὲ ὅτι μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου θὰ ἀῤῃθηθοῦν καὶ οἱ ὑποψήφιοι δι' ἑδρας τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐτόνισα, εἶναι ἀκατανόητον ἑδραι Ἑλληνικῶν θεμάτων νὰ παραμένουν κεναὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν ὑποψηφίων. Εἰς τοὺς νεωτέρους ἐπιστήμονας ἀπευθυνόμενος τονίζω ὅτι μέλλον λαμπρὸν καὶ ἔργον ἀξιόλογον τοὺς ἀναμένει εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, ἀρκεῖ νὰ ἀφιερῶσιν ἐπιτυχῶς τὰς προσπάθειάς των εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν διακονίαν τῆς Ἐπιστήμης. Ἡ Ἀκαδημία διαρκῶς ἐνισχυομένη ὑπὸ νεωτέρων ἐπιστημόνων καὶ συμπληρουμένη θὰ συνεχίσῃ ἐπιτυχῶς τὸ ἔργον ἀθορύβως, ὡς πάντοτε, ἀλλὰ ἀποδοτικῶς.

Ἡ Ἀκαδημία συνεχίζουσα τὴν προσπάθειάν της νὰ δημιουργῇ σχέσεις καὶ συνεργασίαν μὲ διαπρεπεῖς ἐπιστήμονας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξέλεξε κατὰ τὸ 1980 δύο ξένους ἐταίρους καὶ 19 ἀντεπιστέλλοντα μέλη. Ἐκ τούτων οἱ 9 εἶναι ὁμογενεῖς πὸν τιμοῦν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα εἰς τὰ ξένα. Ἀκόμη δὲ ἀπένειμε τὸν τίτλον τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους εἰς 5 διαπρεπεῖς ἐπιστήμονας ἐγκατεστημένους καὶ ἐργαζομένους εἰς τὴν Θεσσαλονίκην· τοῦτο, ἐλπίζω, ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον βῆμα διὰ νὰ καταστήσωμεν, ὡς δεῖ, τὸ Ἰδρυμα τοῦτο Πανελλήνιον Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν. Εἶναι ἄξιον ἰδίας μνείας ὅτι περισσότερα ἢ ἄλλοτε ξένα μέλη μετέσχον τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἀκαδημίας μὲ ἀνακρινώσεις καὶ λόγους πὸν ἐξεφώνησαν εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτήν. Μικρὸν βῆμα ἐγένετο πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῶν ἀποδήμων Ἑλλήνων μὲ διαλέξεις τριῶν ἀκαδημαϊκῶν εἰς Αὐστραλίαν καὶ Λονδίνον. Ἐλπίζω ὅτι εἰς τὸ μέλλον διαλέξεις πρὸς τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον ἐγκατεστημένους ὁμογενεῖς καὶ εἰς ξένα Πανεπιστήμια θὰ πυκνωθοῦν καὶ οἱ προγονικοὶ δεσμοὶ θὰ ἐνισχυθοῦν. Τοῦτο ὑποβοηθεῖται ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποῖα ἢ Ἀκαδημία ἀπένειμεν εἰς ξενητεμένους Ἑλληνας διὰ τὴν δρᾶσίν των εἰς τὴν χώραν ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένοι.

Κατὰ τὸ 1980 ἡ ᾽Ακαδημία, ὡς ἐπρογραμματίσει, προσεπάθησε νὰ ἔλθῃ εἰς μεγαλύτεραν ἐπαφὴν μὲ τὸ κοινὸν καὶ νὰ τὸ ἐξυπηρετήσῃ μὲ μελέτας καὶ ὀμιλίαις πού εἶχον ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸν τρόπον καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς μας. Οὕτω πλὴν τῶν τακτικῶν συνεδριῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐγένοντο καὶ ἀνακωνώσεις κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐπρογραμματίσει δέκα-ἕξ ἐκτάκτους δημοσίας συνεδρίας εἰς τὰς ὁποίας ὠμίλησαν τακτικὰ καὶ ἀντεπιστέλλοντα μέλη τῆς ᾽Ακαδημίας. Αἱ συνεδρίαὶ αὐταὶ ἀπεδείχθησαν ἐπιτυχεῖς καὶ τὸ πυκνὸν ἀκροατήριον πού παρηκολούθησε τὰς ὀμιλίαις ἀποδεικνύει τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ εἰς τὸ ἔργον μας. Ἐλπίζω ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ προσπάθεια αὐτὴ θὰ συνεχισθῇ καὶ μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου μὲ μεγαλύτεραν ἐπιτυχίαν.

Δημοσιεύματα, ἀνακωνώσεις καὶ διαλέξεις τῶν μελῶν τῆς ὡς καὶ συμβολαὶ εἰς διεθνή συνέδρια καὶ συμπόσια, τὰ ὁποῖα ἀνέφερον ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς εἰς τὴν Λογοδοσίαν του, ἀποδεικνύουν τὴν δραστηριότητα καὶ τὰ ἐπιτεύγματα τῶν μελῶν τῆς ᾽Ακαδημίας. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν Τάξεών μας μὲ νέους ἐπιστήμονας αἱ δραστηριότητες αὐταὶ θὰ συνεχισθοῦν καὶ εἰς τὰ ἐπόμενα ἔτη καὶ ἡ συμβολὴ μας εἰς τὴν παγκόσμιον ἐπιστήμην διαρκῶς θὰ ἀυξάνεται. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἐπιστήμην ἐν γένει καὶ εἰς τὴν Πατρίδα ἡ ᾽Ακαδημία προσφέρει πολλὰ διὰ τῶν Κέντρων τῆς. Τὰ κέντρα αὐτά, οἱ διευθύνονται καὶ οἱ συντάκται των, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν ᾽Ακαδημαϊκῶν, συνεχίζουσι τὴν προσφορὰν των πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἐπιστήμην ἀθορύβως ἀλλ' ἐπιτυχῶς, χωρὶς νὰ ἀπογοητεύονται ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν πλήρους κατανοήσεως τῶν προσπαθειῶν των ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ἀκόμη καὶ ὑπὸ τῶν ἰθυόντων. Αἱ μελέται τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσαν καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν συνέδριον, τὸ ὁποῖον τόσον ἐπιτυχῶς καὶ ἄνευ κρατικῆς ἐπιχορηγήσεως ἐπραγματοποίησαν, ἐπιτεύγματα τὰ ὁποῖα ἐπεσήμανεν εἰς τὴν λογοδοσίαν του ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς, μαρτυροῦσι τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὴν Ἐπιστήμην καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς ᾽Ακαδημίας, διὰ τὴν ὁποίαν ὀλοφύχως τοὺς εὐχαριστοῦμεν. Πρέπει, ὅμως, νὰ τονίσω ἰδιαιτέρως ὅτι ὅλοι μας αἰσθανόμεθα πικρίαν ἂν ὄχι ἀπογοήτευσιν, διότι τὸ ἔργον τῆς ᾽Ακαδημίας δὲν βοηθεῖται μὲ τὴν ἄδικον κριτικὴν πού γίνεται ὑπὸ ἀνιδέων καὶ τὴν ἀδυναμίαν προσλήψεως συνεργατῶν καὶ ἐπιστημονικῶν συντακτῶν τὴν ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῶν ἰθυόντων. Περισσότεροι ἐπιστημονικοὶ συντάκται εἶναι ἀπαραίτητοι, ἐὰν θέλωμεν τὰ Κέντρα νὰ ἀποβοῦν κινεῖται δημοιοργίας καὶ ἀποδόσεως. Νεότευκτα Κέντρα παραμένουν ἀκόμη μὲ προσωπικὸν ἑνὸς καὶ μόνου ἐπιστημονικοῦ συντάκτου· εἶναι φανερόν ὅτι εἷς καὶ μόνον ἐπιστήμων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκπληρῶνῃ τὸν προορισμὸν Κέντρου ἐρένης. Ἀκόμη καὶ τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν χωλαίνει διὰ τὴν ἀδυναμίαν πληρώσεως θέσεων ὀρισμένων ὑπὸ τῶν Νόμων. Δράττομαι τῆς ἐυκαιρίας νὰ ἀπευθύνω ἑκκλήσιν πρὸς τοὺς ἰθυόντας

νά συμβάλουν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας μὲ τὴν κατανόησιν τῶν προβλημάτων της καὶ τὴν ἄρσιν τῶν ἐμποδίων ποὺ κλείουν τὸν δρόμον της καὶ περιορίζουν τοὺς δραματισμούς της.

Ἡ ὑπὸ τῆς Διεθνoῦς Ἐπιστήμης ἀνάθεσις προγραμμάτων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὰ Κέντρα της ἀποδεικνύει τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς ὁποίας τὸ Ἰδρυμὰ μας χαίρει εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Καὶ ἡ ὑπόληψις αὐτὴ βασίζεται εἰς τὸ ὅτι, παρὰ τὰ πενιχρά της μέσα, σχετικῶς μὲ ἐκεῖνα ποὺ διαθέτουν ἀκόμη καὶ αἱ Ἀκαδημίαι τῶν γειτόνων μας εἰς τὰ Βαλκάνια, ἡ Ἀκαδημία, μὲ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν μελῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ της, κατορθώνει νὰ ἐκπληροῖ τὰς ὑποχρεώσεις της πρὸς τὴν Πατρίδα, πρὸς τὴν Ἐπιστήμην καὶ πρὸς τὴν διεθνῆ ἐπιστημονικὴν ἀδελφότητα. Ὅφειλό νὰ μνημονεύσω ἐδῶ ὅτι τὸ 1980 ἀνετέθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν μας ὑπὸ τῆς διεθνoῦς Ἐνώσεως τῶν Ἀκαδημιῶν ἢ εὐθύνῃ τῆς δημιουργίας ἐπιτροπῆς διὰ τὴν κατάρτισιν ἐνὸς Συντάγματος (Corpus) Βυζαντινῶν καὶ μεταβυζαντινῶν φιλοσόφων ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ συναδέλφου κ. Ἰωάννου Θεοδορακοπούλου, τοῦ εἰσηγηθέντος ἀρχικῶς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν, βοηθουμένον ὑπὸ τοῦ κ. Λίνου Μπενάκη, διευθυντοῦ τοῦ Κέντρον μας Φιλοσοφίας. Ἀκόμη ἀναφέρω τὴν ἀνάθεσιν εἰς ἐπιτροπὴν τῆς Ἀκαδημίας, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Γεωργίου Ε. Μυλωνᾶ, τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς πολιτιστικῆς Συμβολῆς τῆς Ἑλλάδος, τῆς περιλαμβανομένης εἰς τὴν «Ἱστορίαν τῆς Πολιτιστικῆς καὶ Ἐπιστημονικῆς Ἐξελίξεως τῆς Ἀνθρωπότητος» τῆς UNESCO. Πρέπει ἐπίσης νὰ ἀναφέρω τὴν ἀναληφθεῖσαν συνεργασίαν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ συναδέλφου κ. Νικολάου Λούρου, τοῦ Γραφείου Ἐπιστημονικῶν ὄρων καὶ Νεολογισμῶν μὲ τὸν Ἰατρικὸν Σύλλογον Ἀθηναίων καὶ τὸ Κέντρον Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ διὰ τὴν συλλογὴν καὶ κωδικοποίησιν ἐπιστημονικῶν ἱατρικῶν ὄρων, ἐγκατεσπαρμένων εἰς βιβλία καὶ μελέτας δημοσιευθείσας καὶ δημοσιευόμενας ἀνὰ τὸν Κόσμον. Τὴν συνεργασίαν αὐτὴν ἀναμένει μὲ πολλὰς ἐλπίδας ἡ Ἐνωσις Ἀκαδημιῶν καὶ ἡ UNESCO.

Τὰ Κέντρα μας θὰ στερηθοῦν τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἐργασίαν δύο ἐπιλέκτων διευθυντῶν των, οἱ ὅποιοι, εἴτε λόγῳ ὀρίου ἡλικίας εἴτε λόγῳ ἀσθενείας, ἀναγκάζονται νὰ ἀποχωρήσουν τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας: τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κέντρον Συντάξεως τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ κ. Δικαίου Βαριακάκου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κέντρον Ἐρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ κ. Ἐλευθερίου Πρεβελάκη. Εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς πιστοὺς συνεργάτας, ἡ Ἀκαδημία ὀφείλει χάριτας καὶ ἐκ μέρους ὄλων τῶν συναδέλφων τοὺς ἀποτείνω θερμὰ εὐχαριστήρια δι' ὅσα ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας ἐπετέλεσαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας των,

Δὲν κατορθώθη νὰ ἀρχίσῃ ἡ οἰκοδομὴ τοῦ Μεγάρου πὺν θὰ στεγάσῃ ὅλα τὰ Κέντρα Ἐρευνῶν καὶ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας, ὡς εἶχε προγραμματισθῆ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1980. Ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκοδομῆς ἰδίῳ μεγάρου ὄχι μόνον παραμένει ἀλλὰ ὀγκοῦται μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου. Ἡ ἐλπίς δὲν ἀπέλειπεν ὅτι κάποτε καὶ τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῆ· ἄς εὐχηθῶμεν ὅτι τὸ κάποτε αὐτὸ θὰ εἶναι βραχυπρόθεσμον καὶ ὅτι τὸ 1981 θὰ ἴδωμεν τὴν ἀπαρχὴν τῆς πραγματοποιήσεως καὶ τοῦ σχεδίου τούτου. Εὐτυχῶς ἡ πείρα μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ ὑπομονὴ ἐπὶ τέλους ἀνταμείβεται. Ἐνθυμούμεθα ὅτι κατὰ τὴν προεδρίαν τοῦ συναδέλφου κ. Νικολάου Λούρου (1976) ἤρχισεν ἡ προσπάθεια, θὰ ἔλεγα ὁ ὄραματισμὸς, τοῦ καθαρισμοῦ καὶ καλλωπισμοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ὄψεων τοῦ κτιρίου τῆς Ἀκαδημίας. Τὸ 1980 ἡ προσπάθεια καὶ ἡ ὑπομονὴ μας ἔφεραν καλοὺς καρποὺς καὶ ἤδη ἡ πρόσοψις τῆς Ἀκαδημίας ἀποκτᾷ σχετικῶς τὴν λάμπιν τῶν ἡμερῶν τοῦ 1890, παρὰ τὰ νέφη τῶν καπνῶν πὺν δημιουργοῦνται καθημερινῶς ὑπὸ τῶν λεωφορείων πὺν τὴν περισφίγγουν. Πόσον καιρὸν ἄραγε θὰ διατηρηθῆ ἂν ὄχι ἡ λάμπις τοῦλάχιστον τὸ καθαρόν πρόσωπον;

Ἡ ἐπισκόπησις τῶν πεπραγμένων τοῦ 1980, ὡς ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Γενικοῦ Γραμματέως καὶ ὑπὸ τῆς παρουσίας βραχείας ἐκθέσεως, μᾶς χαρίζει τὸ θάρρος νὰ συνεχίσωμεν ἐργαζόμενοι μὲ ὄλην μας τὴν δύναμιν καὶ τὴν ψυχὴν διὰ λαμπρότερον μέλλον καὶ μεγαλυτέραν προσφορὰν. Τὰ ὅσα ἐπετελέσθησαν εἶναι ἀποτέλεσμα ἀγαστῆς συνεργασίας τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας, πρὸς τὰ ὁποῖα ἐκφράζω ὀλοφύχους εὐχαριστίας μὲ τὴν παράκλησιν νὰ περιβάλλον καὶ τὸ νέον Προεδρεῖον μὲ συμπαραστάσιν καὶ ἐνδιαφέρον, ὡς ἔπραξαν καὶ δι' ἐμὲ καὶ τοὺς συναδέλφους εἰς τὸ Προεδρεῖον τοῦ 1980. Εὐχαριστίαι καὶ ἐγνωμοσύνη στρέφονται πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα κ. Ἰωάννη Θεοδωρακόπουλον, τοῦ ὁποῖου αἱ συμβουλαὶ καὶ ἡ συνεργασία ἐχάρισαν πληρότητα εἰς τὰς προσπάθειάς μου, πρὸς τὸν Ἀντιπρόεδρον κ. Ἰωάννην Καρμίρη, τὸν γραμματέα ἐπὶ τῶν δημοσιευμάτων κ. Ἰωάννην Ξανθάκη, τὸν γραμματέα ἐπὶ τῶν πρακτικῶν κ. Μενέλαον Παλλάντιον διὰ τὴν πάντοτε πρόθυμον συμπαραστάσιν των, εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Συγκλήτου καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς Προέδρους τῶν Τάξεων. Θερμὰς ἐπίσης ὀφείλω εὐχαριστίας εἰς τὸ Διοικητικὸν Προσωπικὸν τῆς Ἀκαδημίας καὶ εἰς τὸν Ἐφορον γραφείων κ. Εὐάγγελον Γιόκαρη, διὰ τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὸ ἔργον καὶ διὰ τὴν πρόθυμον βοήθειάν των πάντοτε, ἀλλ' ἰδίᾳ ὅταν ὁ φόρτος καὶ τὸ ἐπεῖγον τῆς ἐργασίας καθίσταντο ἀβάστακτα. Ἡ συνεργασία μας θὰ παραμείνῃ εὐχάριστος ἀνάμνησις ἐπὶ πολὺ. Λυποῦμαι, διότι λόγῳ ὀρίῳν ἡλικίας ἀποχωρεῖ τοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ ὁ κ. Γεώργιος Καπελλαρῆς, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τέταρτον σχεδὸν αἰῶνος ὑπηρέτησε πιστῶς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸν ὁποῖον εὐχαριστῶ ἐκθύμως ἐξ ὀνόματος

τῆς Ἀκαδημίας δι' ὅσα προσέφερε. Εὐχαριστίας ἀπευθύνω καὶ εἰς τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς Ἀκαδημίας, διὰ τὴν ἀφοσίωσίν των εἰς τὸ Ἴδρυμα καὶ τὴν ἐκτέλεσιν, τὴν πάντοτε πρόθυμον, καθηκόντων, ποὺ ἐνίοτε ἦσαν δυσβάστακτα.

Εἶναι καθήκον τοῦ ἀπερχομένου Προέδρου ἢ ἀπόδοσις εὐχαριστιῶν, ἀλλὰ καὶ εὐχάριστος συνήθεια νὰ προσκαλῆ τὸν ἐκλεγέντα Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Προεδρείου τοῦ ἐπομένου ἔτους καὶ τυπικῶς νὰ τοὺς ἀναθέτῃ ἐξ ὀνόματος τῆς Ὀλομελείας τὰ καθήκοντα καὶ τὰ ἀξιώματά των. Πράττω τοῦτο μὲ ἤρεμον τὴν ψυχὴν διότι γνωρίζω ὅτι εἰς χεῖρας σταθερὰς ἀποθέτω τὸν οἶακα τῆς Ἀκαδημίας. Παρακαλῶ νὰ λάβουν τὰς οἰκείας θέσεις τὸν Πρόεδρον κ. Ἰωάννην Καρμίρη καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον κ. Περικλῆν Θεοχάρην καὶ προσθέτω τὰς εὐλικριεῖς μου εὐχὰς διὰ δύναμιν, ὕλειαν καὶ ἐπιτυχίαν εἰς τὰς προσπάθειάς των. Τὸν νέον μας Πρόεδρον συνάδελφον κ. Ἰωάννην Καρμίρη, κατὰ τὰ θέσμια, περιβάλλω τώρα μὲ τὸ μέγα διάσημον τῆς Ἀκαδημίας, τῆς κιβωτοῦ αὐτῆς τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Ἀρετῆς, σύμβολον διακονίας ὑψηλῆς καὶ δραματισμοῦ καὶ ὄχι ἐξουσίας.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΡΜΙΡΗ

Ἀναλαμβάνων σήμερον ἐπισήμως τὴν προεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διὰ τὸ ἔτος 1981, πρῶτιστα πάντων εὐχαριστῶ καθηκόντως πάντας ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, οἵτινες ἠγαθύνθητε νὰ μοὶ ἐμπιστευθῆτε τὸ ὕψιστον καὶ ὑπεύθυνον τοῦτο ἀκαδημαϊκὸν λειτούργημα. Ἐπειτα ἐπιθυμῶ ἐξ ὀνόματος πάντων ἡμῶν νὰ εὐχαριστήσω τὸν ἀπερχόμενον πρόεδρον καὶ ἔγκριτον συνάδελφον κ. Γεώργιον Μυλωνᾶν, διὰ τὰς σπουδαίας ὑπηρεσίας τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν κατὰ τὴν προεδρικὴν θητείαν του. Ἐπὶ πλέον δὲ καὶ προσωπικῶς εὐχαριστῶ αὐτὸν διὰ τοὺς φιλόφρονας λόγους του περὶ τῆς ἐλαχιστότητός μου. Ὁμολογουμένως ὁ κ. Γεώργιος Μυλωνᾶς, κορυφαῖος ἀρχαιολόγος διεθνοῦς ἀκτινοβολίας καὶ ἀναγνωρίσεως, διηκόνησε τὴν Ἀκαδημίαν ἡμῶν κατὰ τρόπον ὑποδειγματικόν, καταλιπὼν εἰς ἐμὲ βαρεῖαν κληρονομίαν. Εὐελπιστῶ ὅμως ὅτι πᾶσα θὰ καταβληθῆ προσπάθεια ἐκ μέρους καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς καὶ πάντων τῶν ἀρμοδίων φορέων τῆς Ἀκαδημίας, ὅπως συνεχισθῆ ἐντατικῶς καὶ ἀποδοτικῶς καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον προεδρικὸν ἔτος τὸ δυσχερὲς τῆς Ἀκαδημίας ἔργον. Τοῦτο θὰ καταστῆ δυνατόν πρῶτον μὲν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ τὰ πάντα προνοοῦντος καὶ ἐν σοφίᾳ κατευθύνοντος Τριαδικοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἦν καὶ ἐπικαλοῦμαι εὐβλαβῶς κατὰ τὴν εὐσημον ταύτην στιγμήν, ἔπειτα δὲ καὶ μὲ τὴν συμπαράστασιν τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας, καὶ εἰδικώτερον τοῦ Προεδρείου καὶ τῆς Συγκλήτου αὐτῆς, ἀποτελουμέ-

νων ἐξ ἀνδρῶν σοφῶν, πεπειραμένων περὶ τὴν διοίκησιν καὶ διακρινομένων ἐπὶ συνέσει καὶ ἐργατικότητι, ἦτοι τοῦ ἀντιπροέδρου κ. Περικλέους Θεοχάρη, τοῦ γενικοῦ γραμματέως κ. Ἰωάννου Θεοδωρακοπούλου, τῶν γραμματέων ἐπὶ τῶν δημοσιευμάτων κ. Ἰωάννου Ξανθάκη καὶ ἐπὶ τῶν πρακτικῶν κ. Μανόλη Χατζηδάκη, ὡς καὶ τῶν προέδρων τῶν τριῶν Τάξεων κ. κ. Λουκᾶ Μουσσόλου, Σόλωνος Κυδωνιάτου καὶ Κωνσταντίνου Μπόνη, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τῶν κ. κ. διευθυντῶν καὶ συντακτῶν τῶν ἐπιστημονικῶν Κέντρων, ὡς καὶ τοῦ διοικητικοῦ καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀκαδημίας. Τὸ ἔργον δὲ αὐτῶν θέλουσιν ἐπικουρήσῃ καρποφόρως καὶ ἀποτελεσματικῶς καὶ αἱ διάφοροι Ἐπιτροπαι τῆς Ἀκαδημίας, αἱ τε ἐπιστημονικαὶ καὶ αἱ διοικητικαί, οὕτως ὥστε διὰ τῶν κοινῶν προσπαθειῶν πάντων ἡμῶν θὰ ἐπιδιωχθῆ ἢ ἐκπλήρωσις τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνωτάτου τούτου πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς χώρας ἡμῶν, ὡς αὕτη ὀρίζεται ἐν τῇ ἰδρυτικῇ ἀπὸ 18 Μαρτίου 1926 συντακτικῇ ἀποφάσει «περὶ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν». Ἀλλὰ σήμερον κρῖνω προτιμότερον, ὅπως ἀποφύγω νὰ ἐξαγγείλω συγκεκριμένον πρόγραμμα ἐκτελέσεως κατὰ τὸ προεδρικόν μου ἔτος πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ μακροπροθεσμιῶν ἔργων, συνήθως ἀπραγματοποιήτων λόγῳ τοῦ περιορισμένου χρόνου τῆς προεδρικῆς θητείας καὶ τῶν λοιπῶν δυσμενῶν συνθηκῶν τῆς τεταραγμένης ἐποχῆς ἡμῶν. Δι' ὃ θὰ περιορισθῶ νὰ ἐπιστήσω τὴν ὑμετέραν προσοχὴν ἐπὶ τῶν θεμάτων μόνον ἐκείνων, περὶ τὰ ὁποῖα δέον νὰ στρέφηται ἡ διαρκῆς μέριμνα τῆς Ἀκαδημίας, καὶ τὰ ὁποῖα, ἄρα, εὐκταῖον εἶναι, ὅπως ἀπασχολήσωσιν ἡμᾶς ἰδιαίτερος καὶ ἐντόνος καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος, παραλειπομένων πολλῶν ἄλλων, ἅτινα θὰ ἀνακύψωσι διαρκοῦντος τοῦ ἔτους.

Ἐν πρώτοις, παρὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος πλήρωσιν 6 κενῶν ἐδρῶν τῆς Ἀκαδημίας, συνεπεία τῆς ὁποίας ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν μελῶν αὐτῆς ἀνῆλθεν εἰς 40, εἶναι προφανές, ὅτι καὶ ὁ ἀριθμὸς οὗτος πολλὴ ὑπολείπεται τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ αὐτῆς ἀριθμοῦ τῶν 65 ἐν συνόλῳ ἐδρῶν. Ἐπομένως ὑπολείπονται προσέτι πρὸς πλήρωσιν ἕτεροι 25 ἔδραι. Οὕτως ἐν μὲν τῇ πρώτῃ Τάξει τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐπὶ συνόλου προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ 25 ἐδρῶν αὐτῆς ἔχομεν σήμερον κατεχομένας μὲν μόνον 12 ἔδρας, κενὰς δὲ 13 ἔδρας, καὶ δὴ ἐν ἐποχῇ μεγάλης ἀναπτύξεως καὶ προόδου τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ Τάξει τῶν γραμμάτων καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν καὶ ἐπὶ συνόλου προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ 25 ὁμοίως ἐδρῶν αὐτῆς ἔχομεν σήμερον κατεχομένας μὲν 15 ἔδρας, κενὰς δὲ 10· καὶ τέλος ἐν τῇ τρίτῃ Τάξει τῶν ἠθικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἐπὶ συνόλου προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ 15 ἐδρῶν αὐτῆς ἔχομεν σήμερον κατεχομένας μὲν 14 ἔδρας, κενὴν δὲ μίαν. Ὅμοίως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν τῆς Ἀκαδημίας ἀνέρ-

χεται σήμερον εἰς 83, ἔναντι τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ 250 ἑδρῶν, ἧτοι παραμένουσιν εἰσέτι κεναὶ 167 ἑδραὶ, ἐκ τῶν ὁποίων 71 ἐν τῇ πρώτῃ, 67 ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ 29 ἐν τῇ τρίτῃ Τάξει. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δύναται νὰ οὐαχθῇ τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ βαθμιαία πλήρωσις τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας κενῶν ἑδρῶν, ἵνα δυνηθῇ αὕτη νὰ ἐκπληρώσῃ πληρέστερον τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν αὐτῆς. Ἀλλὰ καὶ πέραν τούτων φρονοῦμεν, ὅτι ἡ Ἀκαδημία δέον γενικώτερον νὰ χωρήσῃ καὶ εἰς περαιτέρω αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν καὶ τῶν τριῶν Τάξεων αὐτῆς, δι' ἐκλογῆς πλειόνων τακτικῶν καὶ ἀντεπιτελλόντων μελῶν αὐτῆς ἐκ τῶν πρώτων καὶ κορυφαίων πνευματικῶν δυνάμεων, ἃς διαθέτει σήμερον τὸ Ἔθνος ἡμῶν ἔσω καὶ ἔξω τοῦ ἑλλαδικοῦ χώρου, ἧτοι διὰ προσωπικοτήτων ἀνελθουσῶν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης, καθ' ὅσον ἀδιαμφισβητήτως ἀμφοτέρων τούτων ὄντηροι θεράποντες δέον νὰ εἶναι οἱ ἀκαδημαϊκοί, διακρινόμενοι πρωτίστως «ἀρετῇ καὶ ἐπιστήμῃ», ὡς ἠθικαὶ καὶ πνευματικαὶ προσωπικότητες ἀγνωρισμένοι ἐπιστημονικοῦ κύρους καὶ διεθνοῦς προβολῆς. Αἱ ἀλματώδεις πρόοδοι αἱ σημειούμεναι ἐπ' ἐσχάτων εἰς τε τὰς ἐπιστήμας — καὶ μάλιστα τὰς κοινωνικὰς καὶ τὰς θετικὰς καὶ προεχόντως εἰς τὴν τεχνολογίαν — ὡς καὶ εἰς τὰ γράμματα καὶ εἰς τὰς καλὰς τέχνας, ἐπιβάλλουσι τὴν μεῖζονα ἀντιπροσώπευσιν αὐτῶν ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τούτῳ πνευματικῷ Ἰδρυματι, ἵνα δυνηθῇ τοῦτο νὰ συνεισφέρῃ περισσότερον, ἐν τοῖς πλαισίοις τῆς μακροαίωνος ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως ἡμῶν, «εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ», ὡς καὶ εἰς τὴν «προαγωγὴν τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ», καθὼς ὀρίζει ὁ ἰδρυτικὸς τῆς Ἀκαδημίας νόμος. Τοιοῦτοτρόπως θὰ δυνηθῇ ἡ Ἀκαδημία ἡμῶν νὰ συμπεριλάβῃ ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς «εἰς καρποφόρον συνεργασίαν τὰς κορυφαίας τοῦ Ἔθνους πνευματικὰς δυνάμεις», τοὺς ἀξιοτέρους ἀντιπροσώπους τοῦ ἔσω καὶ ἔξω Ἑλληνισμοῦ, τοῦ τελευταίου δικαιουμένου ὅπως ἐκπροσωπῆται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἀκαδημίᾳ ἐδρύτερον διὰ πλειόνων ἀξίων ἐκπροσώπων του ἐρευνητῶν, διαπρεπόντων ἐν τῇ ἐρευνῇ τῶν διαφορῶν κλάδων τοῦ ἐπιστητοῦ καὶ τιμώντων τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἐπὶ ἐπιπέδου οἰκουμενικοῦ. Δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία, ὅτι καὶ αἱ τρεῖς Τάξεις τῆς Ἀκαδημίας ἔχουσι πολλὰς καὶ μεγάλας ὑποχρεώσεις νὰ ἐκπληρώσωσιν ἐν τῷ σημερινῷ ἀναρχομένῳ πνευματικῶς καὶ ραγδαίως ἐξελισσομένῳ καὶ μεταβαλλομένῳ κόσμῳ τῶν μεγάλων πνευματικῶν καὶ ἰδεολογικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀνακατατάξεων, καὶ ἐπομένως ἔχουσι ἀνάγκην ἐνισχύσεως καὶ ἐμπλουτισμοῦ διὰ πλειόνων ἀκαδημαϊκῶν - μελῶν αὐτῶν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπιτραπήτω μοι νὰ παρακαλέσω τοὺς ἀγαπητοὺς Συναδέλφους, ὅπως τοῦτο μὲν ἀποφασίσωσι τὴν βαθμιαίαν προκήρυξιν ἰκανῶν ἐκ τῶν κενῶν

ἐδρῶν, τοῦτο δὲ μὴ καθιστῶσιν ἀγόνους τὰς ἐκλογὰς νέων μελῶν, λόγῳ διασπορᾶς τῶν ψήφων, ἀλλὰ δίδωσι κατὰ τὴν τελικὴν ψηφοφορίαν τὰς ἐλλειπούσας ὀλίγας ψήφους εἰς τὸν σχετικῶς πλειοψηφοῦντα ὑποψήφιον, ἵνα μὴ ἀποβαίῃ ἀρητική ἢ τελικὴ ψηφοφορία καὶ οὕτω ματαιοῦται ἡ ἐκλογή νέων ἀκαδημαϊκῶν. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ θὰ εἶμαι λίαν εὐτυχής, ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προεδρίας μου ὑποδεχθῶ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρους νέους ἀκαδημαϊκούς. Προτίθεται δὲ νὰ καλέσω ἰδιαίτερος τὰ ἐξ Ἑλλήνων ἀντεπιστέλλοντα μέλη, ὅπως ἐνισχύσωσι τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας, τοῦτο μὲν διὰ σοβαρῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων ἐν αὐτῇ, τοῦτο δὲ δι' ἐκδόσεως πρωτοτύπων ἐρευνητικῶν ἐργασιῶν αὐτῶν εἰς τὰ δημοσιεύματα τῆς Ἀκαδημίας.

Περαιτέρω, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς σοβαρᾶς ἀποστολῆς καὶ τῆς μεγάλης σπουδαιότητος τῶν ἐρευνητικῶν Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας, προφανῆς προβάλλει ἡ ἀνάγκη τῆς πολλαπλῆς ἐνισχύσεως αὐτῶν, καθ' ὅσον ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα συνιστᾷ κεντρικὸν τομέα τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἀκαδημίας, συμβαλλομένη εἰς τὴν ἐπιτεχίαν τοῦ ὅλου ἔργου αὐτῆς. Δυστυχῶς, ὅμως, ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ὑπολείπεται ἡ καθαρὰ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἐν συγκρίσει πρὸς ὅ,τι συμβαίνει εἰς ἄλλας χώρας. Ὡς παράδειγμα ἀναφέρω τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ἐν τῷ ὁποίῳ («ἡ ἔρευνα, παρὰ τὶς ἐνθαρρυντικὰς μεμονωμένους προσπάθειες ποὺ γίνονται, χωλαίνει βασικὰ σὲ ὅτι ἀφορᾷ τὴ χρηματοδότηση, ἀλλὰ καὶ στὴν ὀργάνωση, τὴν ἐποπτεία, τὴν παρακολούθηση καὶ τὸν ἔλεγχο»), ὡς διεπίστωσεν ὁ ἀπελθὼν πρῶτανις τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τὸν γενόμενον τὸν παρελθόντα μῆνα ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου τῆς προταθείας του. Καὶ συμβαίνει τοῦτο παρ' ἡμῖν, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι τὸ Ἔθνος ἡμῶν διαθέτει οὐκ ὀλίγους ἐρευνητάς, ἐργαζομένους ἀποδοτικῶς ἐν τῇ ξένῃ διὰ λογαριασμὸν ξένων χωρῶν, ἐνῶ ἡ Πατρίς των ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν καὶ ἐπιτευγμάτων αὐτῶν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπιβάλλεται ὅπως ἡ Ἀκαδημία χωρήσῃ εἰς κατάρτισιν ἀναπτυξιακῶν προγραμμάτων νέων ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν, καὶ μὴ περιορίζηται εἰς ἀπλὴν συντήρησιν τῶν ὀλίγων ὑπαρχόντων ἐν τοῖς πλαισίοις τῆς λιτότητος, ἡ δὲ Πολιτεία δέον ὅπως ἀναλάβῃ τὴν χρηματοδότησιν αὐτῶν. Ὅμοίως ἐνδείκνυται ἡ ἀντιμετώπισις τῆς δυνατότητος αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐρευνητικῶν Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας, καὶ πρὸ πάντων ἐν τῇ μὴ διαθετούσῃ ἀνάλογον ἀριθμὸν τοιούτων πρώτῃ Τάξει τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, τῶν ἀλματωδῶς ἐν τοῖς χρόνοις ἡμῶν ἀναπτυσσομένων, ὡς καὶ ἡ χρησιμοποίησις ἐν τοῖς λειτουργοῦσι Κέντροις, πλὴν τῶν ὑπαρχόντων, καὶ πλειόνων ἄλλων ἐπιστημῶν ἐρευνητῶν ὑπὸ διαφόρους ἰδιότητος καὶ ἀρμοδιότητος ἐκ τῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ διαπρεπόντων Ἑλλήνων. Οὕτως ἐπιβάλλεται ἡ ποσοτικὴ ἅμα καὶ ποιοτικὴ αὐξήσις καὶ ἐνίσχυσις καὶ τῶν σήμερον ἐν τοῖς

Κέντρους εργαζομένων ερευνητών δια της ιδρύσεως και πληρώσεως περισσότερων θέσεων συντακτών των Κέντρων και επιστημονικών συνεργατών αυτών και δια της παροχής άφθονότερων επιστημονικών και υλικών μέσων προς επιτέλεσιν του έργου αυτών, ως και δια της βελτιώσεως των συνθηκών εργασίας αυτών. Τριπλασιασμός του προσωπικού των Κέντρων ζητείται εν τῇ κυκλοφορηθείσῃ ανακοινώσει του Γραμματέως του «Συλλόγου επιστημονικοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν» ἀπὸ 6 Δεκεμβρίου 1979 ὑπὸ τὸν τίτλον «ἢ ἔρνενα στὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ ἐρευνητικὰ Κέντρα τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν». Τὸ κείμενον τοῦτο, ἐκφράζον τὰς ἀπόψεις τοῦ εἰρημένου Συλλόγου καὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτὸν επιστημονικῶν συνεργατῶν ἡμῶν, δέον ὅπως τύχῃ ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων φορέων τῆς Ἀκαδημίας. Ἐξ ἄλλου δ' ὅμως δέον νὰ τονισθῇ, ὅτι διὰ νὰ δυναθῶσι τὰ επιστημονικὰ στελέχη τῶν Κέντρων νὰ ἀναπτύξωσι περισσότερον γόνιμον καὶ δημιουργικὴν δραστηριότητα καὶ ἀπόδοσιν, δέον ὅπως κέκτηνται ἀρτίαν επιστημονικὴν κατάρτισιν, δι' ἣν καὶ ἐπιβάλλεται ὅπως κατὰ τὴν πρόσληψιν καὶ τὴν προαγωγὴν αὐτῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρους καὶ ἀνωτάτους ὑπαλληλικούς βαθμούς ἀπαιτῶνται ἀπαραιτήτως τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὀριζόμενα προσόντα, ἧτοι διδακτορικὸν δίπλωμα τῆς οἰκείας Πανεπιστημιακῆς Σχολῆς, εἰδικὴ ἐνασχόλησις εἰς σχετικὰ πρὸς τὸ ἔργον τοῦ ἀντιστοίχου Κέντρου επιστημονικὰ θέματα, δημοσίευσις ἀξιολόγων περὶ αὐτῶν πραγματειῶν, ὡς καὶ ἡ ἐπιβαλλομένη γλωσσομάθεια. Πρὶν ὅμως τερματίσω τὸν λόγον περὶ τῶν Κέντρων, ὀφείλω νὰ ἀποδώσω τὸν δίκαιον ἔπαινον ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς συγγραφικῶς εργαζομένους προϊσταμένους καὶ συντάκτας αὐτῶν διὰ τὴν ἀξιόλογον επιστημονικὴν προσφορὰν αὐτῶν εἰς τε τὸ συλλογικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας καὶ εἰς τὸν ἰδιαιτέρον ἐκάστου επιστημονικὸν κλάδον δι' ἰδιαιτέρων προσωπικῶν μελετῶν, ὡς καὶ διὰ τῶν ανακοινώσεων αὐτῶν εἰς τὰ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη πραγματοποιηθέντα καὶ μεγάλην ἐπιτυχίαν σημειώσαντα συνέδρια αὐτῶν, περὶ τῶν ὁποίων φρονοῦμεν ὅτι δέον νὰ καταστῶσι θεσμός, συνεχιζόμενος καὶ ἐνθαρρυνόμενος παντοιοτρόπως ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας.

Ὅμοίως εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιταχυνθῇ ὁ ῥυθμὸς τῆς ἐκτυπώσεως καὶ κυκλοφορίας τῶν διαφόρων σπουδαίων δημοσιευμάτων ὡς καὶ τῶν πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας. Εἰς τὸν τομέα τοῦτον σημειοῦται ἐνίοτε καθυστέρησις, ὀφειλομένη εἰς πολλοὺς λόγους, ἢ ἐξέτασις τῶν ὁποίων δὲν εἶναι βεβαίως τοῦ παρόντος. Π.χ. ὁ τόμος τῶν πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ ἔτους 1978 ἐκκυκλοφορήθη περὶ τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1980, ὁ δὲ τοῦ 1979 καθυστερεῖ ὁμοίως εἰσέτι, παρὰ τὰς ἀόκνους προσπάθειάς τῶν ἀρμοδίων παραγόντων τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἰδίως τοῦ δραστηρίου Γραμματέως ἐπὶ τῶν δημοσιευμάτων καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως. Νομίζομεν

ὅτι ἢ τόσον μεγάλη καθυστέρησις αὕτη εἶναι ἀδικαιολόγητος, καὶ ὀφείλομεν πάντες νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν ἄρσιν τοῦ ἀτόπου τούτου, καθ' ὅσον τοῦλάχιστον ἀφορᾷ εἰς ἡμᾶς προσωπικῶς, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ἔγκαιρον παράδοσιν τῶν πρὸς τύπωσιν ἀνακοινώσεων καὶ μελετῶν ἡμῶν, τὴν ἄνευ καθυστερήσεων διόρθωσιν τῶν τυπογραφικῶν δοκιμῶν αὐτῶν κ.λπ. Πέραν ὅμως τούτων ὑφίστανται βεβαίως καὶ πολλὰ τεχνικὰ καὶ ἄλλαι ἀντικειμενικὰ δυσχέρειαι, χρῆζουσαι ἐγκαίρου καὶ ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετωπίσεως.

Ἐξ ἄλλου δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμεν ὅπως διαπιστώσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι ὁ διενεργούμενος εὐπροεπισμὸς καὶ ἐξωραϊσμὸς τοῦ κεντρικοῦ μεγάρου τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ οἴκου ἡμῶν, βαίνει πρὸς τὸ τέλος αὐτοῦ, εἰ καὶ χρῆζει οὗτος συμπληρώσεων τινων. Διὰ τοῦτο ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδρίᾳ αὐτῆς ἀπεφάσισε τὴν ἀνάθεσιν ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἀναεώσεως τῶν ἐξωτερικῶν κοσμημάτων τοῦ μεγάρου, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς ἐπισκευῆς τῆς στέγης αὐτοῦ. Πρὸς τούτοις δὲ ὑπολείπονται καὶ τινες συμπληρωματικὰ ἐργασίαι καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ κτιρίου. Ἄλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ὀφείλονται πολλὰ εὐχαριστίαι εἰς τοὺς συντελεστάς τοῦ ὀραίου ἔργου τούτου. Πέραν ὅμως τούτων ἡ Ἀκαδημία ἔχει ἀνάγκην καὶ νέων χώρων πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς, τῶν διαφόρων δραστηριοτήτων της, ὡς καὶ τοῦ καθόλου πολυσχιδοῦς καὶ πολυδιαστάτου ἔργου αὐτῆς. Ὡς παράδειγμα ἀναφέρωμεν τὴν στέγασιν καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς μὴ λειτουργούσης σχεδὸν πλουσίας Βιβλιοθήκης τῆς Ἀκαδημίας καὶ τὴν καταλληλοτέραν χρησιμοποίησιν τοῦ χώρου, ὃν αὕτη κατέχει ἐν τῷ κεντρικῷ κτιρίῳ ἡμῶν. Νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη, ὅπως ἡ Βιβλιοθήκη αὕτη, στεγαζομένη πρεπόντως εἴτε ἐντὸς εἴτε ἐκτὸς ἀλλ' ἔγγυς τοῦ μεγάρου τῆς Ἀκαδημίας, καὶ ἀναδιοργανομένη καὶ τιθεμένη εἰς κανονικὴν δημοσίαν λειτουργίαν, ἐπιδιώξῃ μὲ ἐπαρκῆς προσωπικὸν τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ της, περισώζουσα ἅμα καὶ τὰ πολύτιμα βιβλία αὐτῆς — ἐν οἷς καὶ σπάνιαι ἐκδόσεις — ἐκ τοῦ κινδύνου ὃν διατρέχουσιν ἐν τῷ ἐν ᾧ στεγάζεται νῦν ἀκαταλλήλῳ ὑπογείῳ χώρῳ καὶ τῶν ἐπικρατουσῶν ἐν αὐτῷ δυσμενῶν καιρικῶν συνθηκῶν τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ θέρους. Ἐκτὸς τούτου ὁ ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῆς Ἀκαδημίας ὁμιλεῖ περὶ λειτουργίας ἀναγνωστηρίου ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ. Ἀλλὰ δυστυχῶς, ἔλλειπει χώρου, δὲν ὑπάρχει ἀναγνωστήριον, οὐδὲ κἂν μικρὰ τις τράπεζα διὰ τοὺς μελετητάς, ἐγὼ δὲ αὐτὸς ἠναγκάσθην νὰ ἐργασθῶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ γραφείου τοῦ διευθυντοῦ τῆς Βιβλιοθήκης. Πρόκειται περὶ ἄκρως λυπηρᾶς καὶ ὅλως ἀπαραδέκτου καταστάσεως, ἣτις δέον νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἀποτελεσματικῶς ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας, ἀλλ' ἐννοεῖται κατόπιν ἐνδελεχοῦς μελέτης ὑπὸ ἀρμοδίας ἐξ ἐιδικῶν ἐπιτροπῆς, ἐξουσιοδοτουμένης ὅπως ἐξετάσῃ τὰς ἐνδεικνυόμενας λύσεις, μεταξὺ τῶν

ὁποῖον καὶ τὴν δυνατότητα χρησιμοποίησεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ τμήματος τοῦ ὀπισθίου κήπου τῆς Ἀκαδημίας διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν ἰδιαίτερον κτιρίον τῆς Βιβλιοθήκης, ἐναρμονιζομένου βεβαίως πρὸς τὸ περιβάλλον ἀπὸ αἰσθητικῆς ἐπόψεως καὶ εὐρυθμίας, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ἦτο δυνατόν νὰ στεγασθῇ, πλὴν τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ ἀναγνωστηρίου αὐτῆς, καὶ τὸ μουσεῖον τῆς Ἀκαδημίας καὶ κατάλληλος προθήκη τῶν ἐκδόσεων αὐτῆς, ἴσως δὲ καὶ μικρὸν ἐντεκνήριον καὶ ἄλλαι ὑπηρεσίαι αὐτῆς. Ὡς γνωστόν, ἡ σκέψις αὕτη εἶχε διατυπωθῆ καὶ ὑποστηριχθῆ καὶ παλαιότερον ὑπὸ διαπρεπῶν ἀκαδημαϊκῶν, ἀλλ' ὅμως ἔκτοτε παρέμεινεν ἀνοικτὸν τὸ θέμα τοῦτο. Φρονοῦμεν ὅτι ἐπέστη ὁ καιρὸς, ὅπως μελετηθῇ τοῦτο παμμερῶς ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐπιλυθῇ δεόντως, καθ' ὅσον εἶναι τῷ ὄντι ἀποκαρδιωτικὸν καὶ ἀπαράδεκτον νὰ μὴ διαθέτῃ ἡ Βιβλιοθήκη ἡμῶν κατάλληλον μετ' ἀναγνωστηρίου χώρον καὶ τὰ ἀπαραίτητα χρηστικά βιβλία — ἰδίως ἐκ τῆς ἀρχαίας κλασικῆς, τῆς πατερικῆς καὶ τῆς ἄλλης βυζαντινῆς, ὡς καὶ τῆς νεωτέρας γραμματείας ἡμῶν — πρὸς χρῆσιν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν κ.κ. ἀκαδημαϊκῶν, διὰ τὴν συνέχισιν τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, καὶ εἰδικότερον τῶν ἐκ τῶν ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων προερχομένων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶχον οὗτοι εἰς τὴν διάθεσίν των βιβλιοθήκας διαρκῶς ἐμπλουτιζομένας διὰ τῶν ἐκδιδομένων νέων βιβλίων, καὶ ἐπιστημονικοὺς βοηθοὺς καὶ συνεργάτας καὶ πάντα τὰ ἀναγκαῖοντα μέσα πρὸς προώθησιν τοῦ ἔργου αὐτῶν, ἅτινα δυστυχῶς δὲν παρέχει ἡ Ἀκαδημία, ἐνῶ καὶ δύναται καὶ ὀφείλει νὰ παρέχῃ αὐτὰ εἰς τε τὰ μέλη αὐτῆς καὶ εἰς ἄλλους εἰδικοὺς μελετητάς.

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ καταπονήσω ὑμᾶς περισσότερον, κύριοι Συνάδελφοι, μετὰ τὰ ἄλλα τρέχοντα προβλήματα τῆς Ἀκαδημίας, τὰ χρῆζοντα ἀμέσῃ ἀντιμετωπίσεως. Ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ κατακλείσω τὴν σύντομον ταύτην ὁμιλίαν μου, ἐὰν δὲν προσθέσω, ὅτι ἡ Ἀκαδημία ἴσως κρίνῃ ἀναγκαῖον, διαρκούντος τοῦ ἔτους τούτου, ὅπως ἐκφράσῃ γνώμην καὶ ἐπὶ ἐθνικῶν ἔτι ζητημάτων, ὡς ἔπραξεν εὐθαρσῶς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἤδη ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς. Τοῦτο ἰσχύει πρὸ πάντων περὶ τοῦ λίαν κρισίμου καὶ φλέγοντος Κυπριακοῦ θέματος, τοῦ συγκινοῦντος τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλλήνας. Καθ' ὅσον ἡ παρὰ πάντα θεῖον καὶ ἀνθρωπίνον νόμον παράτασις τῆς ξένης κατοχῆς τῆς Μεγαλονήσου, ὑπὸ τὴν ἀπὸ πάσης ἐπόψεως ἀξιοκατάκριτον ἀνοχὴν τῶν δῆθεν κοπτομένων ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς δημοκρατίας ὑπὲρ τῶν ἀπαραγράπτων ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἰσχυρῶν τῆς γῆς, ἀντιστρατεύεται πρὸς τὰς ὑποκριτικὰς καὶ φαρισαϊκὰς περὶ τούτων διακηρύξεις αὐτῶν, ὡς καὶ πρὸς πᾶσαν ἔννοιαν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Εἰδικότερον ἀντιστρατεύεται καὶ πρὸς τὴν ἐπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων διακηρύξιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τοῦ ἔτους 1948 καὶ τὴν περὶ

αὐτῶν σύμβασιν τῆς Ρώμης τοῦ ἔτους 1950, ὡς καὶ πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν διὰ τῆς λεγομένης τελικῆς πράξεως τοῦ Ἑλσίνκι ἀνέλαβον προσφάτως τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη πρὸς σεβασμὸν τῶν βασικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν βασικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἀνθρώπου, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐλευθερίας ἐν γένει, καὶ εἰδικώτερον τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς θρησκείας, ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ γένους καὶ γλώσσης. Δυστυχῶς, ὅμως, τινὲς τῶν ἀνωτέρω διακηρύξεων παραμένουσιν ἐν μέρει νεκρὸν γράμμα, ὡς συμβαίνει ἐν Κύπρῳ, ἐνῷ τοῦναντίον συμβαίνει προκειμένου π.χ. περὶ τῶν Ἀμερικανῶν ὁμήρων ἐν Τεχεράνῃ, τῶν ἄλλως λίαν συμπαθῶν εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας. Καὶ δὲν ἔχει τις παρὰ τὰ συγκρίνη τοὺς παραλλήλους βίους τῶν τελευταίων τούτων ὀλιγαριθμῶν Ἀμερικανῶν ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ ἑτέρου τῶν πολλῶν χιλιάδων ἐξαφανισθέντων ἢ δεινοπαθούντων εἰσέτι Ἑλληνοκυπρίων, ἵνα καταλήξῃ εἰς ἀκριβοδικαίαν κρίσιν περὶ τοῦ Κυπριακοῦ δράματος, ἀναφωνῶν μετὰ τοῦ ἐμπνευσμένου Προφήτου : «Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς». Τὸ αὐτὸ λεκτέον καὶ περὶ τῆς ἐκρίζώσεως καὶ ἐξοντώσεως καὶ τῶν πολλῶν χιλιάδων Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν βαρβάρων πληγμάτων κατὰ τοῦ ἐν αὐτῇ αἰωνοβίου καὶ πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἡμῶν. Διὰ πάντα ταῦτα ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ὀφείλει νὰ εἶναι πάντοτε ἐτοίμη, ὅπως πράξῃ ἐν πάσῃ παρουσιασθησομένῃ περιπτώσει τὸ ἐθνικόν, θρησκευτικόν καὶ ἀνθρωπιστικὸν χρέος της.

Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ῥητέον ἐν κατακλειδί, ὅτι ἐπὶ πάντων τῶν προειρημένων καὶ ἄλλων προβλημάτων τῆς Ἀκαδημίας, ὡς καὶ ἑτέρων δυναμένων βραδύτερον νὰ ἀχθῶσιν ἐνώπιον ὑμῶν, δὲν ὑποβάλλομεν ὑμῖν, κύριοι Συνάδελφοι, σήμερον συγκεκριμένας εἰσηγήσεις περὶ τῶν κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν εὐκαταίων λύσεων, διότι τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸ κυρίαρχον σῶμα τῆς Ἀκαδημίας, τ. ἔ. τὴν Ὀλομέλειαν αὐτῆς. Εἰς τὸν πρόεδρον καὶ τοὺς ἐν τῷ Προεδρείῳ καὶ τῇ Συγκλήτῳ συνεργάτας του ἐναπόκειται κυρίως ἡ ὑλοποίησις τῶν ἀποφάσεων τῆς Ὀλομελείας. Προσθεθῆτω μόνον ἐν τέλει, ὅτι γενικῶς ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, «φρουρὸς τῶν πνευματικῶν θησαυρῶν τοῦ Ἔθνους μας», θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν αὐτὴν ὡς μέχρι τοῦδε πορείαν, ὅπως καθώρισεν αὐτὴν ἄριστα πρὸ τριετίας ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ἀναλαμβάνων τὰ προεδρικά του καθήκοντα, ὁ σεβαστὸς καὶ ἀγαπητὸς συνάδελφος, πρόεδρος κ. Μιχαὴλ Στασινόπουλος. Καὶ ἡ πορεία αὕτη θὰ εἶναι : «Διαφύλαξῃ τῶν παραδόσεων τοῦ Ἔθνους μας καὶ τῆς πνευματικῆς του κληρονομίας, ἀλλὰ καὶ ἐποικοδόμησιν καὶ προσαρμογὴν λογικὴν εἰς τὰ πνευματικὰ ρεύματα, πὺρ συγκινοῦν τοὺς πολιτισμένους λαοὺς εἰς τὴν ἐποχὴν μας· σταθερότης στίς παραδόσεις, ἀλλὰ καὶ προσεκτικὴ παρακολούθησις τῶν ἐξελίξεων». Καὶ ἀκριβῶς ἐνώπιον τῶν νέων ἐξελίξεων, οἷα καὶ ἡ εἴσοδος τῆς χώρας

ἡμῶν εἰς τὴν Κοινότητα τῶν ἐννέα προηγμένων λαῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ ἐνώπιον τῶν πολυειδῶν συνεπειῶν ταύτης καὶ τῶν ἐπιβληθησομένων εἰς τὴν χώραν προσαρμογῶν, ὡς καὶ ἄλλων συντελουμένων πνευματικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀνακατατάξεων, ἡ Ἀκαδημία θὰ ἔχη τὴν εὐθύνην, ὅπως ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῆς διατηρήσεως ἀναλλοιώτου τοῦ γνησίου ἐθνικοθρησκευτικοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ταυτότητος τοῦ λαοῦ ἡμῶν καὶ τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν καὶ πολιτιστικῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων αὐτοῦ, καθ' ὅσον ἡ εὐθύνη καὶ ἐπαγρύπνησις αὕτη ἀποτελεῖ ἀναντιρρήτως θεμελιῶδες καὶ οὐσιῶδες στοιχεῖον τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἀκαδημίας. Αὐτήν, λοιπόν, τὴν παραδοσιακὴν γραμμὴν πλεύσεως ἃς προσπαθήσωμεν ὅλοι ὁμοῦ, ὅπως ἀκολουθήσῃ ἡ Ἀκαδημία ἡμῶν καὶ κατὰ τὸ νέον τοῦτο ἔτος, καθὼς πάντοτε ἔπραξεν αὕτη καὶ κατὰ τὸ παρελθόν. Ὁ δὲ Θεὸς εἴη βοηθὸς ἡμῶν ἐν τῇ ἐπιδιώξει τοῦ σκοποῦ τούτου, ὡς καὶ πάντων τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἔργων τῆς Ἀκαδημίας.
